

Forældremyndigheds-, bopæls samt samværs sag.

Min datter og jeg fraflyttede faderen da hun var 6 måneder. Faderen har haft en ca. 5/9 samværsordning i hendes første 5 leveår.

Faderen benytter sig af lovgivningen og ansøger om eneforældremyndighed, bopælspligt samt en 9/5 ordning.

Statsforvaltningen lukker hurtigt sagen, da den er uden for deres kompetence område. De kan ikke træffe beslutninger i denne sag, og derfor må sagen overgå til retten.

Forholdet mellem os er højkonfliktfyldt, og der har ikke været samarbejde eller dialog i tre år. Barnet er i klemme og har både fysiske og psykiske vanskeligheder som følge af basal utryghed.

I sagen har en børnesagkyndig været på hjemmebesøg hos os begge.

Efter anmodning fra faderens advokat om børnesagkyndig undersøgelse besluttede retten at indhente udtalelser fra kommune, skolen samt SFO.

Sagen slutter med dom om fælles forældremyndighed, samt en 6/8 samværsordning til faderen.

Faderen er selv forundret over, hvor let det gik, og holder sig ikke tilbage med krav og rettigheder.

Forældreansvarsloven er ikke en god løsning for børn med forældre der ikke kan samarbejde.

Den skaber kun yderligere konflikter og gør intet godt for barnet eller forældresamarbejdet.

Retten følger den nuværende lovgivning, og forholder sig ikke til barnets bedste.

Derfor mener jeg, der ikke længere er samfundsbeskyttelse af vores børn.